

Sygn. akt IV U 216/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 22 stycznia 2014 roku nr(...)

w sprawie A. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. C. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 grudnia 2013 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 216/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 grudnia 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 22.01.2014 r. odmówił A. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 14.01.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

A. C. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniósł, iż z uwagi na rozliczne schorzenia nie jest w stanie podjąć zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. urodzony w dniu(...) r., z wykształceniem zawodowym o specjalności górnik, pracował jako górnik w kopalni soli. Od dnia 18.03.1999 r. do 30.11.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Odwołujący w dniu 31.10.2013 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wnioszek z dnia 31.10.2013 r. –k. 290 ar)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u A. C. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, kardiologii i specjalisty chorób wewnętrznych.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej i osobistego badania biegli w zbiorczej opinii pisemnej rozpoznali u odwołującego:

- padaczkę typu maksymalnego z rzadkimi napadami,
- nadciśnienie tętnicze, bez powikłań narządowych,
- przebyty przed wielu laty uraz głowy,
- zaburzenia nastroju,
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatiami C5C6, L5S1,
- przewlekły zespół bólowy grzbietu.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegli uznali odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 2 lat od ustania dotychczasowych świadczeń rentowych tj. od 01.12.2013 r. Niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie przez cały czas. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołujący od ostatniego orzeczenia z 2013 r. nie można wykazać poprawy stanu zdrowia, a zwłaszcza w stopniu uzasadniającym uznanie go za zdolnego do pracy w zawodzie górnik. Napady padaczkowe pojawiają się wprawdzie rzadko, lecz u chorego spostrzega się zaburzenia mózgowe: zaburzenia nastroju, stany apatii, bezsenność, zaburzenia koncentracji uwagi, nieprawidłowy zapis EEG. Nadciśnienie tętnicze przebiega bez udowodnionych powikłań narządowych, lecz odwołujący przeżywa znaczne skoki wartości ciśnień. Zmiany dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym uzasadniają skargi odwołującego na przewlekłe dolegliwości bólowe grzbietu, a także tłumaczą uszkodzenie odruchów głębokich w kończynach dolnych. Całość obserwowanych objawów i dolegliwości czyni odwołującego osobą niezdolną do ciężkiej pracy fizycznej i wymagającej dużej sprawności psychofizycznej.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k.10-13 as/.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii, kardiologii i interny, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego się, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowa opinia została sporządzona została przez biegłych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującego się. Specjaliści wydali opinię po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Ich zbiorcza opinia była spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Opinia w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. C. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 22.01.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłych z zakresu neurologii i interny sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż A. C. z uwagi na obecne schorzenia tj. padaczka typu maksymalnego z rzadkimi napadami, przebyty przed wielu laty uraz głowy, zaburzenia nastroju, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatiami C5C6, L5S1, przewlekły zespół bólowy grzbietu i nadciśnienie tętnicze spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy od daty ustania dotychczasowych świadczeń rentowych tj. od 01.12.2013 r. na okres 2 lat. Niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie przez cały czas. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, u odwołujący od ostatniego orzeczenia z 2013 r. nie można wykazać poprawy stanu zdrowia, a zwłaszcza w stopniu uzasadniającym uznanie go za zdolnego do pracy w zawodzie górnik. Napady padaczkowe pojawiają się wprawdzie rzadko, lecz u chorego spostrzega się zaburzenia mózgowe: zaburzenia nastroju, stany apatii, bezsenność, zaburzenia koncentracji uwagi, nieprawidłowy zapis EEG. Nadciśnienie tętnicze przebiega bez udowodnionych powikłań narządowych, lecz odwołujący przeżywa znaczne skoki wartości ciśnień. Zmiany dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym uzasadniają skargi odwołującego na przewlekłe dolegliwości bólowe grzbietu, a także tłumaczą uszkodzenie odruchów głębokich w kończynach dolnych. W świetle opinii biegłych jest bezsporne, iż występujące u odwołującego schorzenia czynią go częściowo niezdolnym do pracy w zakresie posiadanych kwalifikacji górnika okresowo, a przekwalifikowanie się odwołującego do pracy biorąc pod uwagę jego wykształcenie, wiek oraz stan zdrowia nie jest możliwe i celowe.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 22.01.2014 r. przyznając odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.12.2013 r. na okres 2 lat.